

MASneep, gehouden te Bedum, 29.05.2023

PINKSTEREN

Votum en zegengroet

Psalm 146: 1, 3, 6

Geloofsbelijdenis

Psalm 97: 5

Gebed

Schriftlezing Handelingen 2:22-36

Psalm 105: 2, 3, 5

Tekst **Handelingen 2:37-39**

Bediening van het Woord

Psalm 86: 2, 4, 5

Dankgebed

Collecte

Gezang 36: 1, 3

Zegen

Thema boven de prediking geschreven:

Thema: ontdekkende prediking op de Pinksterdag

1) God verwondt het vijandige hart

2) De Heere God laat in Zijn eigen hart kijken

Geliefde gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

De laatste dagen.

Het is de apostel Petrus die het op de Pinksterdag heeft over de laatste dagen.

Hij vertelde aan het volk, samengekomen op de Pinksterdag, dat de laatste dagen waren begonnen.

Dit is nu precies wat Joël heeft gezegd, dat in de laatste dagen...

De laatste dagen. Daar leven ook wij nu in.

Wij leven in die laatste dagen tussen de Hemelvaart en de wederkomst van Christus in.

En dat is een tijd is die gekenmerkt wordt door strijd.

Heftige strijd, bloed, vuur en rook als tekenen van oorlog.

De kerk en Christus aan de ene kant, en satan en al zijn manschappen zou je kunnen zeggen, aan de andere kant.

Het erge is dat heel veel mensen dat helemaal niet door hebben.

Die leven hun leven, en die hebben helemaal niet in de gaten dat er een geweldige strijd gaande is, waar ook zij onderdeel van zijn.

Vele mensen hebben niet door hoe ernstig hun situatie is zolang ze aan Christus voorbij leven. En tegen Hem strijden.

Zo is er een predikant geweest in de 18e eeuw, en die schilderde in één van zijn preken de mensheid, de mens die niet gelooft, als volgt af.

Hij zei iets van, “het is Gods geduld dat mensen nog niet in de hel zijn beland.

En dat geduld van God is als een soort van ijsplaat boven de hel.

En op die ijsplaat leven mensen die aan God voorbij leven.

Maar die ijsplaat gaat wel smelten.

Ieder moment kan een bepaalde plek in die ijsplaat smelten waardoor mensen naar beneden storten, in de eeuwige rampzaligheid.

Ze zijn allemaal in gevaar en ze dreigen verloren te gaan, ieder moment kan het zover zijn dat die ijsplaat het niet meer houdt.

Maar de mensen op die ijsplaat, ach ja, die liggen te slapen.

Ze zijn gerust.

Leiden een kalm leven, genieten van de zon, genieten van een vrij pinksterweekend om het zo eens te zeggen.

Ze hebben geen besef van wat er zich allemaal rondom hen afspeelt.

Slapende mensen op een ijsvloer boven de hel.”

Zo was het ook met de mensen toen in Jeruzalem op het pinksterfeest.

Jezus van Nazareth, ze hadden Hem uit de weg geruimd, ze hadden er genoeg moeite voor moeten doen, maar het was gelukt.

Hij was gekruisigd, gestorven en begraven. Eindelijk waren ze van Hem af.

Van Zijn woorden, van Zijn macht.

Ze zouden geen last meer hebben van Hem, Hij was dood. Ze konden gerust zijn en zo verder leven.

Deze mensen waren helemaal klaar met Jezus.

Maar God was niet klaar met hen.

Want wat gebeurt er?

Op die pinksterdag begint Petrus namens Christus Zelf, gedreven door de Heilige Geest te preken.

En zo horen de mensen Petrus zeggen dat Jezus de Nazarener, een Man van God, door Godswege aangewezen, waardoor God kracht had gedaan, en wonderen en tekenen.

Dat deze Jezus volgens het raadsbesluit en het voornemen van God is overgegeven, dat zij Hem aan het kruis hebben gespijkerd, door de handen van goddeloze mensen.

Dat is wat Petrus zo heel direct in een preek zegt.

“Jullie, jullie hebben Jezus gekruisigd, de Zoon van God.

Maar deze Jezus die jullie gekruisigd hebben, Die heeft God doen opstaan. Hij leeft en wij zijn er getuige van geweest”.

En Petrus laat zien dat het niet maar een verzinsel is, maar hij opent voor hen het Oude Testament, vanuit Psalm 16 en Psalm 110 laat hij zien dat de Schriften zijn vervuld.

En dan zegt Petrus, “dat moeten jullie weten, dat God Hem, deze Jezus, deze Christus naar de Schriften, dat God Hem tot Heere en tot Christus heeft gemaakt. Namelijk de Jezus die jullie gekruisigd hebben”.

Wat een boodschap voor het kerkvolk van toen.

Moet u zich wel realiseren, dat waren niet maar mensen die helemaal niks met God hadden.

Het waren echt wel vrome mensen, die trouw naar de kerk kwamen.

Ze waren niet voor niets daar naar Jeruzalem gekomen van heinde en verre, om hun God te loven en te aanbidden.

Ze moesten alleen niets van Jezus hebben.

In hun ogen was Hij een leugenaar.

En ze waren blij dat ze van Hem af waren.

En wat ze een paar weken geleden hebben geroepen, dat blijkt nu uit te komen.

Wat hebben ze geroepen?

Toen ze Jezus kruisigden, toen stonden ze voor Pilatus, als een woeste menigte, en toen zei Pilatus “ik vind geen schuld in Hem”.

En hij zei het een paar keer, “ik vind geen schuld in deze Man”.

En toen heeft Pilatus zijn handen gewassen in onschuld.

Toen hebben ze heel stoer geroepen, “oké, als we het dan bij het verkeerde eind hebben, laat dan het bloed van deze Jezus kome over ons en over onze kinderen”.

Met andere woorden zeiden ze, als wij het bij het verkeerde eind hebben, dan moet Gods oordeel maar over ons komen, met zijn straf.

Het bloed kome over ons en onze kinderen.

Bloed, rook en vuur.

Nou, nu zal God ze wel straffen.

Zijn rechtvaardig oordeel.

Want wie zou er vrijuit gaan, als die de Zoon van God heeft gekruisigd?

Toen ze dat hoorden, dat zij dat hadden gedaan, werden zij dan ook diep in hun hart geraakt.

En dat betekent niet dat ze wat aangedaan werden, onder de prediking.

Dat ze dachten, nou dat zijn wel diepe woorden van Petrus, en wat mooi hoe hij ook het Oude Testament open doet, zodat we een mooie Bijbelse lijn horen.

Nee, ze vonden het niet maar een mooie preek, ze waren ook niet maar wat geroerd door die preek.

Maar het is als een pijl die hun hart raakt.

Ze beseffen zich wat ze hebben gedaan, ze realiseren zich dat zij inderdaad Jezus de Zoon van God hebben gekruisigd.

Ze realiseren zich dat ze het helemaal bij het verkeerde eind hadden.

En ze weten het niet meer.

Diep geraakt en het besef van oneindige schuld en wroeging en pijn doorsteekt hun hart.

Schaamte, een gevoel van radeloosheid maakt zich van hen meester.

Ze worden diep geraakt en ze zeggen tegen Petrus en die andere apostelen, "wat moeten we doen Petrus? We hebben Jezus gekruisigd, Hij is toch de Zoon van God".

Gemeente, hoe kan dat nu?

Dat deze mensen die tot 5 minuten hiervoor zeg even, nog zo anti Christus waren, anti Jezus waren, Hem zelfs gekruisigd hebben. Dat zij zich in één keer als een blad aan een boom omdraaien. Tot berouw komen. En tot besef van schuld?

Ze worden zo geraakt dat ze rouwen alsof hun enige kind gestorven is, zo rouwen ze. Zoveel verdriet hebben ze, intens.

Hoe kan dat?

Het is niet de overtuigingskracht van Petrus geweest, dat voelt u ook wel aan. Het was het werk van de Geest van Christus.

Weet u, dat bedenken we maar niet.

Dat we zeggen, "ja, het moet wel de Heilige Geest geweest zijn, want het is Pinksteren geweest".

Nee het staat ook echt in de Bijbel zelf, u kunt het vinden in Zacharia, Zacharia 12.

Daar wordt de profetie vervuld.

Dat is nou zo heerlijk hè jongeren, ook aan het Woord van God. Daaraan kun je ook zien dat het Woord van God waar is en betrouwbaar is, dat het eeuwen daarvoor al werd voorzegd door de Heere.

In Zacharias 12, dan lezen we vanaf het 9e vers.

'Op die dag zal het gebeuren dat Ik alle heidenvolken die tegen Jeruzalem oprukken, zal willen wegvagen. - En dan komt het-, maar over het huis van David, en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik de Geest van de genade en van de gebeden uitstorten. Zij zullen mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben.

Ze zullen over Hem rouw bedrijven, als met een rouwklacht over een enig kind; en ze zullen over Hem bitter klagen, zoals men bitter klaagt over een eerstgeborene.'

Dat is het.

God die stort de Geest uit van genade en van gebeden, en dan gaan hun ogen echt open voor wie Jezus is, voor Hem die ze doorstoken hebben.

Ze gaan Hem nu echt zien, ze zullen Hem aanschouw wie Jezus echt is, dat is het.

Het is de Heilige Geest dus die hen overtuigt van hun schuld, die hen overtuigt van wie Jezus is.

Gemeente, dat is nou wat er gebeurt onder de prediking van Petrus.

Dan begrijp je ook waarom er in de kerk gepreekt moet worden.
Door de levende verkondiging, en dat u en jij en ik ook heel veel mogen verwachten van de levende verkondiging van het Evangelie.

Wat een voorrecht dat wij vandaag ook weer mogen zitten in dat geweldige krachtenveld van de Heilige Geest. De Heilige Geest die mensen door de prediking van het Evangelie wil bewegen tot geloof en bekering. En het bij ons aanwezige geloof wil versterken.

En zo breekt de Heilige Geest hier het verzet van al die mensen.
3000 in één keer.

Wat een geweldige kracht van de Heilige Geest.

En dan is het niet zo dat de Heilige Geest alleen maar wat hun verstand verlicht. En dat ze goed kunnen begrijpen en goed kunnen onderscheiden wat Gods Geest hun wilde leren.

Het gaat veel verder dan dat.

De Heilige Geest die dringt door tot het diepste van de mens.
En Hij verbreekt hun hart, Hij opent het gesloten hart, Hij maakt het harde zacht.
Dat is wat hier gebeurt.

En dat doet de Heilige Geest nog steeds, ook vandaag.
En als u en jij geloven, dan heeft Hij het ook bij u gedaan, en bij mij.
Dit geweldige wonderlijke krachtige en liefdevolle werk.

De Heilige Geest die door de verkondiging van het Evangelie, ons dus ook wil ontdekken aan onze zonden en schuld.
Want dat zien we hier gebeuren in Handelingen 2.

Soms ongelooflijk scherp, soms heel confronterend.
En dan kan het ook echt wel pijn doen.
Maar het is wel noodzakelijk.
Je wilt het eigenlijk niet horen, en toch is het zo nodig gemeente.
Wij moeten onze ellende grondig leren kennen.

Het zou wat zijn, als God de ernst van onze situatie zou verzwijgen. Als Hij niet zou zeggen dat wij van onszelf op die ijsschots zitten, zonder de genade van God. Dat zou wat zijn.

Stel je voor dat een dokter dat doet.
Je hebt ernstige klachten. Je hebt geen idee wat het is, maar je gaat naar de dokter en je komt bij de dokter, die stuurt je door naar het ziekenhuis en daar onderga je allemaal onderzoeken, die arts die bekijkt de uitslagen en de scans en die ziet, het is goed mis. Het is helemaal mis.
En vervolgens dan heeft die arts zoveel medelijden met die mensen, dat hij het zo moeilijk vindt om dat te zeggen, want het is zo'n slechte boodschap, dat hij zegt "weet je, ik zeg maar niks. Ik doe maar net of er niks aan de hand is, en ik stuur de patiënt maar gewoon naar huis, want het is zo zielig en 't is zo pijnlijk om het te vertellen."

Gemeente, als een arts dat zou doen, wat voor arts zou dat zijn...!
Geen behandeling meer, omdat hij zo'n pijnlijke boodschap niet wil zeggen.

De Heere verzwijgt het gelukkig niet, want Hij heeft het beste met ons voor.
En daarom steekt het Woord van God soms ook in ons leven.
Dan doet het zeer als de Heere zonde aanwijst en tekorten en schuld, en dan zeg je eigenlijk, "dat wil ik niet horen".

Maar de Heere die zegt het zodat je genezing vindt en redding.
Zodat je het medicijn inneemt die Hij schenkt, zodat je verlost wordt van je ellende:
Christus Jezus.
"Hier, zegt de Heere: Neem Hem aan tot genezing".

"Wat moeten we doen?" vragen de mensen als ze deze ingrijpende boodschap van Petrus horen.
Je proeft in hun vraag de wanhoop.

"Als wij nou de Zoon van God hebben gedood, dan is er eigenlijk geen hoop meer, **wat moeten we doen!?**
Mannenbroeders, Petrus, zeg het ons alsjeblieft, wat moeten we doen!?
Is er nog hoop voor ons?
Hoe kunnen we het goed maken?
Kunnen we het nog wel goed maken?
Wijs ons de weg Petrus!"

2)En dan klinkt het antwoord.
Zijn we gelijk bij het tweede gedeelte van de preek, **dat God in Zijn eigen hart laten kijken**.

Want op die vraag van die mensen, in wanhoop, "wat moeten we doen mannenbroeders?" Dan antwoord Petrus hen, en hij zegt, "bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de naam van Jezus Christus tot vergeving van de zonden, en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen".

Er klinkt van de kant van God geen afwijzing.

Hoe is het mogelijk!?

Zij hebben Jezus Christus gekruisigd, en er klinkt geen afwijzing.
Maar er klinkt een hartelijke uitnodiging om tot Jezus te komen!

Zij hebben God wel afgewezen, zij hebben God een klap in het gezicht gegeven.
Zij hebben de Zoon van God gedood, maar God wijst hen niet af.
Hij wijst hen terug.
Hij klopt met Zijn genade en met Zijn liefde op hun vijandige hart en Hij blijft kloppen, kloppen, kloppen.

Om hen te genezen.

Gemeente, de liefde van God is niet te bevatten.
Onvoorstelbaar!

Hij roept ze op om zich te bekeren.

Ze worden opgeroepen om hun gedachten helemaal te veranderen over Jezus.

Hun ongeloof, want dat is dan bekering, hun ongeloof moet veranderen, in geloof.

Hun haat moet veranderen in liefde.

Heel hun leven zeg maar, heel hun denken, heel hun voelen, hun kennen, moet 180° anders.

Het moet helemaal op z'n kop. Een radicale verandering van denken en doen is nodig.

God roept hen op om niet met hun ruggen naar Hem toe te staan, maar met hun gezichten naar Hem toe te komen, met berouw over hun zonden.

Eenieder moet zich laten dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden.

En let u op, op het enkelvoud.

Eenieder.

Je kan het niet afschuiven.

Eenieder persoonlijk moet zich laten dopen in de naam, op de naam van Jezus.

Ze moeten op die naam van de Gekruisigde geschreven worden. Want die hebben ze nodig.

In Hem ligt hun redding.

Ze moeten met Christus, dat water van het oordeel van God over hun zonden, ingaan.

Met Christus, kopje onder.

En ze moeten met Christus uit dat water opstaan in het nieuwe leven.

Dat is wat de doop symboliseert.

Afsterven van de oude mens, en het opstaan van de nieuwe mens.

Op de naam van Jezus, in wie alles gered wordt in de Gekruisigde, om gered te worden van de toorn en het oordeel van God.

En dan krijgen ze ook nog eens de gave van de Heilige Geest.

Om door de Heilige Geest álles van Christus te ontvangen.

Om deel te krijgen aan ál Zijn schatten.

Om zelf vervuld te worden met de Heilige Geest, om voortaan hun leven voor God te leven, tot eer van Hem. En uit liefde voor de Heere Jezus Christus.

Ziet u gemeente, wat de Heere God hier doet?

Ik hoop dat je het ook ziet voor jezelf.

De Heere God opent een fontein.

Als u Zacharia verder zou lezen dan staat er in hoofdstuk 13:1, dan heeft Zacharia het over een bron.

Op die dag wordt er een bron geopend.
Een bron, een fontein van de liefde van God, van Zijn oneindige genade.
Uit die fontein komt vergeving van zonden op, genade en liefde voor zondaren, en voor vijanden van het kruis van Jezus, om hun te maken tot kinderen van God.

God laat ons hier in Zijn hart kijken.

Bekeer je, kom alsjeblieft terug.
God staat met open armen ze al op te wachten.

Gemeente, we kijken God vanmorgen in Zijn hart in deze woorden, en we zien niets anders dan... wat ziet u?
Dan zie je niets anders dan eindeloze liefde.
Eindeloze liefde voor zondige mensen zoals wij.

Wat zegt het je vanmorgen, als u zo God in Zijn hart mag kijken door het Woord.
Raakt het u?
Word je ook diep in het hart geraakt?

Of zegt het je eigenlijk niet zoveel.
"Is het echt waar?" vraag je.
Of twijfel je nog?
Ben je lauw geworden voor de liefde van God?

Of sta je in vuur en vlam door de Geest, voor wie God is in Christus Jezus.
En als je twijfelt aan de liefde van God omdat je misschien ook wel aan Hem voorbij leeft, of omdat je het gewoon niet ziet, dan zeg ik: waarom zou je twijfelen?
Want je hoeft niet te twijfelen, er is geen enkele reden om te twijfelen aan de genade en aan de liefde van God.

Want, hoor maar wat God verder zegt, "want voor u is de belofte, en voor uw kinderen, en voor allen die ver af zijn, zovelen als de Heere onze God er toe roepen zal.
Ziet u, zij waren klaar met God, het verbondsvolk, ze waren helemaal klaar met de Heere Jezus Christus, maar God was niet klaar met hen.

De Heere trekt, om het zo te zeggen, alles uit de kast om ze terug te halen, om ze te laten delen in Zijn liefde.
De Heere zegt niet, "bekeer je en dan zullen we wel zien of er nog genade voor je is".
Maar Hij zegt, "bekeer je", en dan voegt Hij eraan toe, "want voor u is de belofte".
Met andere woorden, jullie zijn meer dan welkom!

Waarom?

Omdat de belofte voor jou is.
Omdat de belofte voor jullie is. Jullie zijn toch kinderen van Abraham, en van Izak en van Jakob.

En die belofte, eeuwen geleden gegeven, die was toch voor Abraham, en die is er ook voor jullie, dat heb Ik jullie toch gezegd!?

En die belofte die geldt nog steeds voor jullie, want jullie zijn Mijn verbondsvolk.

Jullie hebben Mij wel verworpen, en daarom leven jullie onder het oordeel van God, vergeet dat niet.

Maar Ik heb jullie niet verworpen.

Het verbond dat staat nog steeds.

God zal Zijn waarheid nimmer krenken, maar eeuwig Zijn verbond gedenken!

Twijfel je nog?

Dat hoeft niet.

Want voor u is de belofte, en voor uw kinderen.

Jullie hebben geroepen, "laat het bloed maar over ons komen van Jezus, over ons en onze kinderen, laat dat oordeel van God maar komen".

En God zegt, "als jullie je bekeren, dan komt het bloed van Jezus inderdaad over je, maar het is niet tot oordeel, dat is tot jullie redding."

En zo kijken we God in het hart ook vanmorgen.

Met Zijn oneindige liefde.

Want wij horen daar ook bij gemeente.

Wij zijn ingeplant in dat volk Israël, als niet joden.

En wij zijn allemaal, de meesten van ons, waarschijnlijk op Zijn naam geschreven, gedoopt.

Zelfs de allerkleinste onder ons, en zelfs daar tegen zegt Hij, zelfs tegen hen, "ook voor jou is de belofte".

Voor iedereen is de belofte, want je bent gedoopt.

God is een God die niet liegen kan.

Het enige wat God nou van ons vraagt is, om naar Hem toe te komen.

Om ons te bekeren en te geloven in Hem.

Om in te gaan op de liefdes roep van Hem, en te vallen in de armen van Vader.

En zeg niet dat je het niet kan.

Want met de belofte is ook de belofte van de Geest gegeven, die in ons wonen wil, en ons tot levende leden van Christus wil maken.

Dat beeld van die ijsplaat, met daarop al die mensen die nietsvermoedend liggen te slapen.

Daar liggen ook verbondskinderen tussen.

Zich niet beseffend wat hen te wachten staat, als ze niet wakker worden.

Maar als verbondskind heb je nog een grotere verantwoordelijkheid.

Wij weten veel meer.

Gods verbond, dat betekent dat God in je leven voorbij is gekomen. En bij je is blijven staan.

Hij je op Zijn naam heeft geschreven, de naam van Jezus Christus, in de belofte.
En Hij biedt het ons allemaal aan.
“Hier, voor jou.”

En laat het daarom niet zo zijn gemeente, en ik zeg het met klem, laat het niet zo zijn
onder ons, dat er onder ons zijn die nog liggen te slapen op die ijsplaat.
Die daar hangt boven de hel.
Want dan ben je in groot gevaar.

Dat is niet wat God wil.
En dat laat Hij vanmorgen aan je zien, aan ons allemaal.
Aan de mensen toen, aan dat verbondsvolk van toen dat de Middelaar had gekruisigd.
Zoveel liefde.

En diezelfde God, want het is de God van het verbond, Hij is nog precies hetzelfde, die
God staat ook vandaag met wijd opengeslagen armen klaar.
En Hij komt weer voorbij, ook vanmorgen, door Zijn Woord, met Zijn Geest.
Met Zijn oneindige genade en liefde.

En hij roept, “kom, kom, geloof en bekeer je als je dat nog niet gedaan hebt. Kom naar
Mij toe, met een gebroken hart.
Met een verslagen hart, tot Jezus.
En je zult een overvloed ontvangen van vreugde.
Al Mijn schatten zijn voor jou.
Al Mijn beloften zullen vervuld worden in je leven.”

Kom gemeente, laat er niemand van ons achterblijven, ook onder deze preek niet.
Dat je allemaal het in je hart zegt, “ja, ja Heere, ook voor mij, ook voor mij. Hoe groot is
Uw liefde en Uw trouw ook in mijn leven.
Ik die zo vaak van U weggelopen ben, U die mij zo vaak weer heeft teruggetrokken,
door Uw Woord, en door Uw Geest.”

Gemeente, laten we het allemaal met vreugde aannemen, dit Woord.
Net zoals die 3000 toen, op de pinkstermorgen.
Ze horen het Woord, het doet pijn in hun hart, want ze zien hun zonden.
Ze vluchten tot Heere Jezus, ze ontvangen de liefde.

En dan staat er: en ze namen het Woord met vreugde aan, voor alles wat God heeft
bereid voor ons in, Christus Jezus, Die leeft, de Gekruisigde die leeft.

Halleluja!

AMEN